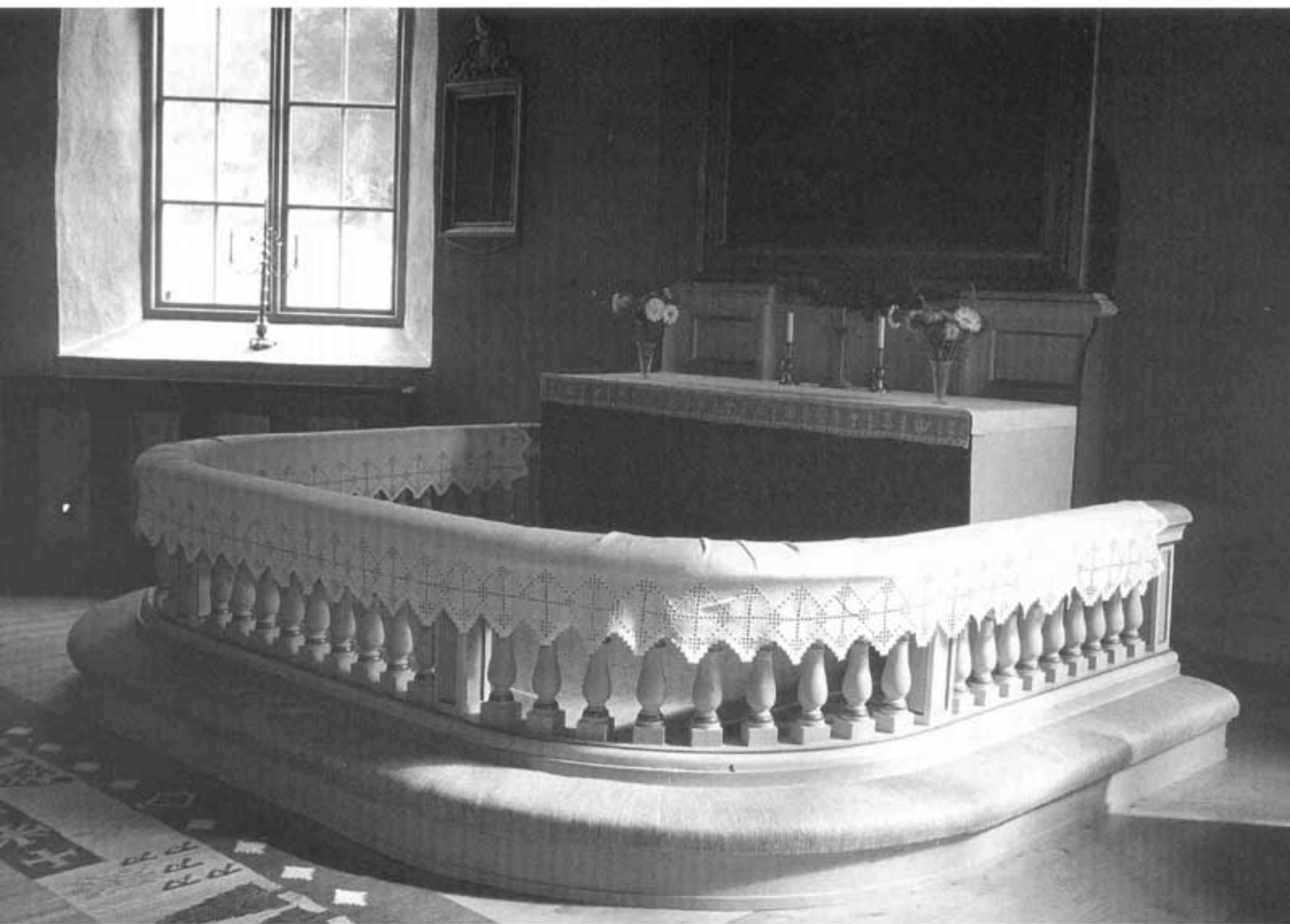


Den gamla altarskruden

Under en temadag i Värmskogs kyrka visades alla äldre och yngre kyrkliga inventarier bl.a. en gammal altarskrud. Den har sin särskilda lilla historia.

För över 100 år sedan på 1880-talet gick en liten konfirmandflicka och drömde om att göra något riktigt vackert till sin kyrka. Hon hade lärt sig sy hardangersöm och tänk om hon kunde sy en klädsel med den tekniken till altare och altarrund.

När lästiden var över måste den lilla flickan Augusta ut och tjäna sitt uppehälle. Hon blev piga, det var det vanliga yrket för landsbygdens fattiga flickor på den tiden. Augusta var en



DEN GAMLA ALTARSKRUDEN

FOTO: BÖRJE WILLMAN

framåt flicka och hon gav sig ut i världen. Det blev både Stockholm och Kristiania, nutidens Oslo. Med fanns drömmen om altarklädseln kvar.

Piglönen var säkert inte så stor i början och inte heller fritiden, men nu hade hon råd att köpa all den väv som hardangersömmen skulle sys på. Hon sydde på lediga stunder, på kvällar och nätter. Det tog år men till slut hade hon klädseln färdig och fint lyste den mot den röda sammeten under. Man kan nog säga att Augusta gav sin ungdomstid åt kyrkans prydnade. Men hon var också stolt över den på äldre dagar när hon gick i kyrkan på söndagarna och såg på sitt verk.

Augusta flyttade så småningom hem till föräldrahemmet. Hon skötte om hemmet och föräldrarna och anlitas ibland som kalaskokerska i bygden.

Kyrkan renoverades 1959 och då gjordes en del ändringar på altarskranket, vilket hade till följd att Augustas dukar inte passade. Då var de också litet slitna efter många års användning och lades därför undan.

Augusta dog 1959 och slapp att uppleva att hennes stora verk togs ur tjänst.

